ÖNCE YURTTA SULH

Yazan: Tarık Ziyad - 5 Şubat 2009

M. Kemal'in ünlü "YURTTA SULH, CİHANDA SULH" sözü insanlık için ne kadar hoş ve ümit verici. Bu sözün özüne uygun sosyal politikalar üretilip ülkemizde ve bölgemizde uygulama gücümüz olsa ne kadar iyi olurdu. Söylenen bu veciz sözün içi barış, özgürlük, kardeşlik ve eşitlik kavramlarının ruhuna uygun politik uygulamalarla doldurulabildi mi?

Yıllardır Balkanlar, Ortadoğu, Kafkaslar ve ülkemizde yaşanan trajedilerin halkların yüreklerinde kapanmayan yaralar açtığı muhakkaktır. Yaşadığımız şu günlerde insanlarımızın ve bölgemizde yaşayan diğer insanların barış, özgürlük, kardeşlik eşitlik temelindeki anlayış ve uygulamalara ne kadar ihtiyaçları olduğunu görüyoruz.

Yurdumuzda sulhun tesisi hususunda yapılacak ilk iş, yakın tarihimizle yüzleşmek doğru dersler çıkarmaktır..Erken Cumhuriyet döneminde anti demokratik işleyiş, bağımsız yargı., sosyal hukuk devleti kavramlarının sosyal ve siyaset yaşamımızdaki uygulamalarında devletin sicilinin bozuk olduğu bilinmektedir.

Cumhuriyeti kuran sivil ve askeri bürokrasinin cumhuriyeti toplumsal dönüşüm projesi olarak görmeleri, homojen yapıda Türk ulusu oluşturmaya yönelik projeye uygun tepeden inme yaptırımlar uygulanmıştır. Öyle ki Yunanistan'la yapılan mübadele anlaşması bile homojen ulus yaratma amaçlıdır. Yurtta olumsuzlukların yaşanmasında egemenliği elinde bulunduran asker ve sivil oligarşinin bürokratları belirleyici olmuştur.

Cumhuriyetin erken dönemlerinde şapka kanununa muhalefet ettiği için İskilipli Atıf Hoca'ya İstiklal Mahkemelerince idam cezası verilmiş ve infaz edilmiştir… Aydınlar düşüncelerinden dolayı sürülmüşler, hapisle cezalandırılmışlardır.. İstiklal Marşının şairi M. Akif Ersoy Mısır'da, Kurtuluş Savaşı yıllarının ünlü kadın hatibi Halide Edip Adıvar Amerika da, Kurtuluş Savaşı Destanını yazan Nazım Hikmet Rusya'da yaşamak zorunda bırakılmışlardır…

1924 Şeyh Said ayaklanmasıyla başlayan günümüzde P.K.K ile devam eden devletin Kürtlerle kavgası, Mustafa Suphi ve arkadaşlarının Karadeniz'de Yahya Kaptan ve adamlarına boğdurması, provokasyon olduğu bilinen Menemen olayı bahanesiyle dindar insanlara yapılan sindirme politikaları, İzmir suikastı bahanesiyle siyasi rakiplerin tasfiye edilmesi, 1944 Türk milliyetçiliği olaylarıyla baskı altında tutulan milliyetçi Nihal Atsız ve arkadaşlarına yapılan baskılar, tutuklamalar, 1968 kuşağının sosyalizm özlemlerinin askeri muhtıra ve darbelerle kursaklarında bırakılması, Saidi Nursi ve Süleyman Hilmi Tunahan'ın yaptıkları dini, ahlaki aydınlatma ve bilgilendirme çalışmalardan dolayı takibata uğrayıp cezalandırılmaları, tek parti döneminde dini tedrisatın, Arapça ezanın, Türk Halk ve sanat müziklerinin yasaklanması yerine klasik batı müziğinin dayatılması, 28 Şubat sürecinde inançlı insanlara yapılan hukuk dışı uygulamalar, devletin ötekileştirip yok saydıklarıyla olan kavgası, günümüze kadar devam etmiştir..

Hiç kimse ağzının dolusunca düşüncesini, kimliğini haykırıp, inancının özelliklerini yaşayamamıştır.

Gelinen süreçte yaşananlara bakıldığında devletin kavgalı olmadığı kimse yok gibidir.

Osmanlı hanedanıyla kavgalı, Solcuyla kavgalı, Aleviyle kavgalı, Sağcıyla kavgalı, Tarikatçıyla kavgalı. Cemaatlerle kavgalı, Milli Görüşçüyle kavgalı. Müslüman'la kavgalı. Milliyetçilerle kavgalı. Türbanlıyla kavgalı. Kavgalı olmadığı kim kaldı? Herkesle kavgalı. Kavgasız olduğu var mı ki?

Evet… Sivil ve askeri oligarşinin kurumsal yapısı ve mensuplarıyla kavgalı değil.

Halkımızın birbiriyle problemi yoktur. Ortada halkıyla kavgalı devlet vardır. Görünen odur ki yurtta sulh sağlanamamıştır.

Ülkemizin çevresinde olup bitenlere müdahil olmak için öncelikle ülkemiz içinde farklı etnik, dinsel ve ideoloji mensuplarıyla devletin barışması, farklılıklarını tanıması, devletin resmi ideolojisi adına dayatmalardan vazgeçmesi şarttır.

Devlet 1923 yılından beri kavgalı olduğu yukarıda adı gecen grupların mensuplarının kendilerini nasıl tarif ediyorlarsa öyle tanımalı, mağduriyetlerini gidermelidir. Devlet sorun çıkarmamalı, denemelidir. İnsan merkezli politikalar geliştirmeli demokrasi endeksli uygulanmalarıyla çözmeyi denemelidir.

Cumhuriyet sevgisini demokrasinin evrensel kuralları ve uygulamalarıyla Türkiye yurttaşlarının gönüllerine yerleşebilir. Halkın talep ve değerleriyle örtüşmeyen Cumhuriyetimiz, 1950'de demokrasinin en önemli ayağı çok partili siyasi yaşama geçişle 2. Cumhuriyet olarak nitelenen dönemin tek partinin anti demokratik baskıcı uygulamalarının terk edilmesiyle adam yerine konulan halkımız tarafından daha çok sevildi..

M. Kemal in ”yurtta sulh, cihanda sulh” veciz sözünün ruhuna uygun özgürlükçü laiklik ve devletin demokratik uygulamalarıyla yurtta sulh sağlanabilir.

Yurtta sulhu sağlamadan dünyada sulh için çalışmak abesle iştigaldir. İnandırıcılığı da yoktur.

Yorum Ekle

Tarık Ziyad